

„Прича о Таталији“, Весна Алексић

Браћа и сестре треба да се воле највише

Роман „Прича о Таталији“ нам прича Весна Алексић, писац књига за децу. Јунаци ове књиге су девојчица Таталија, њен брат, тата, мама и бејбиситерка Цеца. Девојчица се, у ствари, зове Наталија, али је главном јунаку било zgodније да каже Таталија, па је и књига тако добила наслов.

Ову књигу прочитао сам врло брзо, јер је узбудљива и забавна. Писац ме је заинтересовао тиме што је мама била трудна, а дечак није хтео да добије сестру, па сам хтео да видим да ли ће заволети бебу. У причи дечак бира за бебу само ствари које се њему не свиђају, сања да беба одлази у џунглу или се враћа у доба диносауруса и да је се на тај начин решава. Љутио се и на Цецу зато што се и она радовала беби и што ће моћи да јој прави фризуре, а дечак је волео да Цеца њему прича приче и мења боју гласа. Међутим, беба се разболела и он се тада први пут забринуо за њу. Мирисао је мамин шал, јер му је пуно недостајала док је била у болници и то ми је било мало тужно. Бринуо се за Таталију што ће вадити крв, јер она не зна да каже „Нећу“, нити зна карате потезе да би се бранила. То ми је у књизи био најзанимљивији део. Дечаку је тада највише помогао његов тата, јер му је објаснио да ће све бити у реду.

Био сам срећан када сам прочитао ову књигу зато што је дечак почео да воли Таталију. То ми се допало, јер сам био забринут да ли ће је заволети као што ја волим мог млађег брата. Сетио сам се и како сам се ја понашао када се он родио, нисам био као овај дечак, одмах сам га заволео.

Препоручио бих деци ову књигу да би се забавила и научила да браћа и сестре треба да се воле највише и да би схватила да није лепо бити себичан.